

म्भाय धर्मारण्यमिदमायातः ।

अनसूया । सुणादु दाणिं धम्मचारिणो ।

। शकुन्तला शृङ्गारलज्जां निरूपयति ।

सख्यौ । उभयोराकारं विदित्वा । जनान्तिकं । कृत्वा सउन्दले । जइ एत्थ
अज्ज तादो संणिहिदो भवे ।

शकुन्तला । सखी । तदो किं भवे ।

सख्यौ । इमं जीविदसव्वस्सेणवि अदिधिविसेसं किदत्थं करिस्सदि ।

शकुन्तला । तुम्हे अबेध । किंपि हिअए करिअ मत्तेध । ए
वो वअणं सुणिस्सं ।

राजा । वयमपि तावद्भवत्यौ सखीगतं पृच्छामः ।

सख्यौ । अज्ज । अणुगगदो विअ इअं अब्भत्थणा ।

राजा । भगवान्काश्यपः शाश्वते ब्रह्मणि स्थित इति प्रकाशं ।
इयं च वः सखी तदात्मजेति कथमेतत् ।

अनसूया । सुणादु अज्जो । अत्थि कोवि कोसिओत्ति गोत्तणा
महेओ महप्पहावो राएसो ।

राजा । अस्ति । श्रूयते ।

अनसूया । तं णो पिअसहीए पद्वं अवगच्छ । उज्जिअए
सरीरसंवडुणादीहिं तादकस्सवो से पिदा ।

राजा । उज्जितशब्देन जनितं मे कौतूहलं । आ मूलाच्छ्रोतुमि
च्छामि ।

अनसूया । सुणादु अज्जो । गोदमीतीरे पुरा किल तस्स राए
सिणो उग्गे तवसि वट्टमाणस्स किंपि जादसङ्केहिं देवेहिं मेणाआ
णाम अच्छरा पेसिदा णिअमविग्घकारिणी ।